

5:e sön. eft. Trefaldighet – 2018 – LARS BORGSTRÖM (LFS)

Tekster: Salme 112; Klag 3:22-33; 1. Pet 3:8-15; Luk 5:1-11

Jesu första lärjungar var enkla män, flera av dem fiskare. Dagens evangelium handlar om ett fiskafänge, hur näten var nära att gå sönder av den stora fångsten (v 6). Det finns olika slags nät i tillvaron och vi ska i dagens predikan tala om några av dem.

Först något om *world wide web* – www, som ju är namnet på det nätverk, som alla med tillgång till en uppkopplad dator kan ta del av. Det innehåller en ofantlig mängd information inom alla tänkbara områden. Det är ett världsomspännande nät där människor från alla länder kan sälja och köpa varor, inhämta och byta information. Med hjälp av detta världsomspännande nät – det är vad *world wide web* ordagrant betyder – kan man skaffa arbete, fru eller man, boka resor, köpa hus, lyssna till musik m.m. Det finns så många olika saker man kan göra när man är uppkopplad på nätet att det nästan bara är fantasin som sätter gränser. Många människor ägnar nästan hela sitt liv åt att sitta och surfa, d.v.s. klicka sig fram mellan de många olika utbudet.

Många nyttiga och direkt uppbyggliga saker kan man hitta ute på nätet. Det finns t.ex. en ofantlig mängd kristna hemsidor med predikningar, bibelstudier m.m. Men precis som i alla andra sammanhang vill naturligtvis den onde själafienden, djävulen, här utnyttja möjligheten att störta människor i fördärvet. Genom det stora världsvida nätet erbjuder han pornografi, hasardspel, våld, vapen, knark, rasistisk och hatisk propaganda, ockultism m.m. Jag skulle tro att det är dessa destruktiva saker som dominerar ute på det stora världsomspännande nätet.

Djävulen har fångat många människosjälar genom detta nät. Du som använder Internet måste verkligen vara på din vakt så att du inte glider in i något orent. Det går lätt att fastna i djävulens nät. Ger du honom lillfingret tar han hela handen och sedan snabbt hela dig. Rannsaka därför dig själv och Luk 5,25 Og straks reiste mannen seg foran øynene på dem, tok båren han hadde ligget på, og gikk hjem mens han lovpriste Gud. ditt Internetanvändande. Be Gud om förlåtelse om det är något du behöver bekänna och Han ska lösa dig ur djävulens nät.

Nu är det inte bara *world wide web* – detta världsomspännande nät, som är djävulens redskap. Han har många andra redskap också. Tillsammans bildar de en mycket kraftig väv av sammanflätade nät, där han håller världens människor fångna. Han är denna världens furste (Joh. 12:31, 14:30, 16:11) och hela världen är i hans våld (1 Joh. 5:19). Vi ska nu inledningsvis tala lite mer i detalj om hur en människosjäl snärjs av honom.

Hur en syndare blir fast i syndens nät

Att fastna i djävulens nät går mycket snabbt och enkelt, det liksom går av sig självt, eftersom vår natur har grundinställningen, att den dras och lockas av den onde. Vi t.o.m. föds i synd. Att vara fast i syndens nät sker därför genom att man bara fortsätter att leva efter sitt vanliga sätt, enligt sina egna tankar och begärelser. Man är naturlig, sig själv helt enkelt. Utan vägledning av Jesus, den gode Herden, vandrar nämligen var och en sin egen vilna väg (Jes. 53:6). Denna vars och ens egen väg är i grunden en och samma väg, olycksvägen (Ps. 139:24) eller den breda vägen, som Jesus kallar den (Matt. 7:13).

Liksom en insekt kan vara mer eller mindre invirad i spindelnät, blir också människan mer och mer fast i synden ju längre hon vandrar på den vägen. Desto svårare blir det också för henne att någonsin komma loss. Hon har efter många års syndatjänst blivit fullständigt invärjd i lager på lager av seg, slitstark väv. De som har lättast att bli befriade är de små barnen (Matt. 11:25, 18:3 m.fl.).

Jesus säger: ”Den port är vid och den väg är bred som leder till fördärvet, och det är många som går in genom den” (Matt. 7:13). Men det händer ibland, att Guds heliga lag träffar en sådan människa och väcker henne till omtanke.

En syndare blir fast i lagens nät

Det är inte bara djävulen som har ett stort fångstnät. Även Gud har ett fångstnät som Han försöker fånga människorna i. Först måste Han väcka människorna ur deras syndasömn. Detta sker, när syndaren äntligen kommer under inflytande av Guds ord. Guds lag dömer honom. Han känner sig avslöjad, oroad. Han börjar blygas över sin synd och försöker slita de gamla banden. Han vill verkligen komma loss ur djävulens nät. Han vill börja ett nytt liv. Allt detta är mycket glädjande. Det kan vara början till en verklig befrielse från synden.

I dagens evangelium ser vi hur Simon Petrus fick uppleva detta under några korta minuter, som säkert för honom verkade mycket långa. Han ger uttryck åt detta, när han säger till Jesus: "Gå bort från mig, Herre! Jag är en syndig människa" (v 8).

Han hade inte levt något grovt syndaliv utan varit en from och rättskaffens jude. Men när han hört Jesus predika och när han upplevt Hans oerhörda makt genom det underbara fiskafånget, då fångstnäten var så sprängfyllda som endast en man med gudomlig makt kunnat göra dem, slog det honom med en fruktansvärd kraft att han var en stor syndare. Han hade varit noggrann med att hålla lagen, han hörde till dem som väntade på Messias, han var en av de "stilla i landet" (Jfr Ps. 35:20) – men ändå var han en syndare, jämställd med publikaner och skökor! En sådan omvälvning i en sovande syndares hjärta kan ske ännu idag. Den kan vara islossningen, som förebådar vårens ankomst, och därför är den något glädjande.

Det finns två faror i detta läge. Den ena är att man stannar kvar hos Jesus, men som fånge under lagen, med ständig oro, ständig ovisshet. Man lever kvar under lagen och tror att Gud ska godkänna en om man bara klarar av en viss grad av fromhet, godhet m.m. Så var det för Luther under alla hans år i klostret. Man blir aldrig på ett verkligt sett befriad av Frälsaren som kommit för att lösa de bundna. Den andra faran är, att man blir fångad i lagen som en farisä, som tror sig vara en god kristen och bygger hela sin förtröstan därpå att man nu övervunnit de grova synderna, blivit en annan människa eller gjort en stor upplevelse. Vare sig man bygger på sina gärningar eller på sina känslor och upplevelser, så är man en fånge under lagen.

En syndare blir fast i nådens nät

Men så kan det också sluta så lyckligt, att man blir befriad, frälst och salig. Så gick det med Petrus. Inte som om allt var klart och färdigt i och med det möte med Jesus, som dagens evangelium berättar om. Det är så med nåden, att fastän själva saken på ett sätt är ganska enkel, så enkel att minsta barn kan förstå det, så krävs hela livet för att lära konsten att leva av nåd allena. Vi får stava på den läxan hela vårt liv och blir ändå aldrig färdiga med det. Det blir flera bakslag. Petrus fick vara med om att både framföra satans frestelser till Jesus, att Han inte skulle lida försoningsdöden (Matt. 16:21–23) och att förneka sin Mästare inför fienderna (Matt. 26:69–75). Men Petrus fick nu en första och grundläggande lektion i vår kyrkas huvudartikel, att en människa blir frälst genom tron på Jesus allena, av nåd allena. Han hade blivit så upplyst av lagen och krossad av dess hammare, att nåden äntligen blivit angelägen. Det är nämligen så, att den som inte vet, att han är en förtappad syndare, frågar inte efter nåden.

Det dröjde lång tid och kostade honom många prövningar och även nederlag, innan han blev stadfäst i tron, helt fast i nådens nät. Evangelisterna berättar helt öppet om hur han under sin lärjungatid vacklade än hit, än dit. Än var han högt uppe på bekännelsens eller förklaringens berg, än föll han djupt ned i förnekelsens träsk. Men alla dessa erfarenheter använde den store själavårdaren Jesus för att göra honom allt mer fast i nåden.

Ju mer synden blir uppenbar för en människa, desto fastare blir hon i nåden. Ju större syndakännedomen blir, desto starkare blir beroendet av nåden allena. Ju svagare en människa blir i sig själv, desto mer uppfylls hon av Guds kraft. Den som är fast i nåden kan också fånga andra människor. Jesus sade till Petrus: "Från och med nu ska du fånga människor" (v 10). Man kan inte vinna andra människor utan att själv vara vunnit. Man kan inte föra andra till tro utan att själv tro. Man kan inte fånga människor för Kristus utan att själv vara fångad.

Jesus har i en liknelse talat om himmelriket som en not, ett fisknät, som sänks ner i havet och samlar fiskar av alla slag (Matt. 13:47). Det blev nu Petrus och de andra apostlarnas uppgift att kasta ut det stora nätet i människohavet. Den väldiga fångsten denna morgon var en antydning om att kyrkans nät skulle samla många människor. Kristi kyrka skulle verkligen komma att rymma folk och människor från hela världen. Och liksom lärjungarna den morgonen drog nätet i land och bar fiskar ur fångsten fram till sin Herre, så ska de och deras efterföljare få dra kyrkans stora nät upp på evighetens kust, där Jesus står och väntar.

Evangeliets nät kastas också i detta ögonblick, denna söndag, ut i vår gudstjänstlokal och bland predikomissionens läsare. Vem du än är får du bekänna och tro att dina synder är förlåtna, för evigt utplånade. Detta oerhörda glädjebudskap vågar jag, såsom förvaltare och offentlig förkunnare av Guds evangelium, säga dig, oavsett vem du är, vilka hemska synder du än har begått, eftersom Jesus dog för varje människa. Ingen enda är undantagen Hans frälsningsverk. Också du är inbegripen. Lita till Frälsaren och Hans godhet. Då är du befriad, lösgjord från djävulens nät och infångad i Guds nät.

Amen.